

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 735/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Krasnymstawie z dnia 4 października 2023r., sygn akt II K 662/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. *Wnioski*

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. *Ustalenie faktów*

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>I. obraza prawa materialnego w postaci art 69 § 1 kk polegająca na zastosowaniu tego przepisu pomimo braku warunku w postaci uprzedniej niekaralności na karę pozbawienia wolności;</p> <p>II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności polegający na niezasadnym przyjęciu, że wystąpił szczególnie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	uzasadniony wypadek w rozumieniu przepisu art 69 § 4 kk.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut z pkt pierwszego nie jest zasadny, natomiast z pkt drugiego jest zasadny. Co do zarzutu z pkt pierwszego trzeba zauważyć, że przez zawarty w art 69 § 1 kk warunek braku skazania na karę pozbawienia wolności w czasie popełnienia przestępstwa należy rozumieć skazanie prawomocne ale nie zatarte w dacie wyrokowania. Ustalając, czy sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności, bierze się pod uwagę wyłącznie skazania prawomocne, rzecz jasna z pominięciem skazań, które wcześniej uległy zatarcu . Zatarcie skazania powoduje, że skazanie uważa się za niebyłe (art. 106 kk), a więc w chwili orzekania sąd nie może przyjmować, że w czasie popełnienia przestępstwa sprawca był skazany na karę pozbawienia wolności. Poglądy doktryny w tym przedmiocie są zgodne (zob. min. Violeta Konarska Wrzosek, Jacek Giezek, Włodzimierz Wróbel, Marian Filar, czy Jarosław Majewski w : Komentarze do art 69 Kodeksu karnego dostępne w systemie Lex). Tak więc w sytuacji, w której oskarżony Ł. A. w dniu 9 sierpnia 2023r., a więc przed wydaniem zaskarżonego wyroku w sprawie niniejszej, wykonał obowiązek w postaci naprawienia szkody nałożony na niego wyrokiem wydanym w sprawie II K 696/19, to zgodnie z treścią art 107 § 6 kk z tą datą doszło do zatarcia tamtego skazania. W takich warunkach przepis art 69 § 1 kk</p>		

nie sprzeciwiał się warunkowemu zawieszeniu wykonania kary. Takiemu zawieszeniu stał natomiast na przeszkodzie przepis art 69 § 4 kk. Nie kwestionując przytoczonych w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku przez sąd orzekający in meriti poglądów doktryny oraz orzecznictwa sądów na temat warunkowego zawieszenia wykonania kary trzeba stwierdzić, że w stosunku do oskarżonego Ł. A. nie wystąpił przypadek szczególnie uzasadnionego wypadku, o którym mowa w powołanym przepisie. Decydując się na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności za przestępstwo o charakterze chuligańskim sąd pierwszej instancji w pisemnych motywach swojego rozstrzygnięcia przytoczył szereg okoliczności mających pozytywnie scharakteryzować postawę oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz jego zachowanie się po popełnieniu przypisanego mu przestępstwa (art 69 § 2 kk). Rzecz jednak w tym , że zgodnie z art. 69 § 4 kk skazanie za występki o charakterze chuligańskim na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania wymaga wystąpienia obok okoliczności, o których mowa w art. 69 § 2 kk, także okoliczności szczególnych. Okoliczności szczególne w tym wypadku powinny świadczyć albo o nasileniu okoliczności określonych w art. 69 § 2 kk w stopniu przekraczającym potrzeby wymagane do zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary wobec sprawcy występków bez charakteru chuligańskiego, albo przemawiać za warunkowym zawieszeniem kary z punktu widzenia potrzeb

społecznego oddziaływania kary. Wbrew przekonaniu sądu a quo wymienione przez niego okoliczności nie występują z nasileniem, przekraczającym miarę potrzebną do warunkowego zawieszenia wykonania kary wobec sprawcy zwykłego występku (bez charakteru chuligańskiego), ani też nie przemawiają zdecydowanie za potrzebą warunkowego zawieszenia z punktu widzenia społecznego oddziaływania kary. Dotychczasowa linia życiowa oskarżonego nie jest przecież tak jednoznacznie pozytywna jak by to się mogło na pierwszy rzut oka wydawać, zaś jego opinia z miejsca stałego zamieszkania jest zaledwie przeciętna. Oczywiście, ma rację sąd orzekający in meriti co do tego, kiedy przytacza skądinąd słuszny pogląd komentarza do Kodeksu karnego pod red. Violety Konarskiej Wrzosek, z którego wynika, że szczególnie uzasadniony wypadek to taki, który zasługuje na uwzględnienie, a który pomimo spełnienia kryteriów formalnych wykluczających warunkowe zawieszenie orzeczonej kary nie powinien być tak jednoznacznie, negatywnie oceniony, zwłaszcza w kontekście możliwości osiągnięcia celów kary bez efektywnego jej wykonania, to jednakże już pomija to, że w przypadku czynu o charakterze chuligańskim komentująca powołuje przykładowo zachowanie, gdy np. czyn taki był wydarzeniem epizodycznym lub czynem sprowokowanym. W sprawie niniejszej w odniesieniu do oskarżonego Ł. A. żadna z tego rodzaju sytuacji, ani też podobna nie wystąpiły. Dotychczasowe zachowanie oskarżonego nie było bowiem cały czas poprawne na tyle, by uznać, że przypisane mu w niniejszej sprawie przestępstwo

było wydarzeniem epizodycznym. Oskarżony Ł. A. był już bowiem wcześniej karany za przestępstwo z art. 282 kk. Jakkolwiek w dacie wyrokowania w pierwszej instancji nastąpiło zatarcie tego skazania, to jednakże w orzecznictwie wskazuje się, że pomimo zatarcia skazania fakt uprzedniego skazania nie jest obojętny w sferze stosunków społecznych, a zwłaszcza dokonywania ocen etycznie moralnych i dotychczasowego postępowania danej osoby (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 1984 r., sygn akt III AZP 6/84 - OSNC 1985, z. 8, poz. 105; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 lipca 2007 r., sygn akt VI SA/Wa 820/07 - LEX nr 372103). Dodatkowo należy też zauważyć, że zachowanie oskarżonego po popełnieniu przypisanego mu czynu również nie daje przekonania co do tego, że rzeczywiście zrozumiał naganność swojego zachowania, a która to refleksja ma istotne przeciwieństwo znacznie przy ocenie pozytywnej prognozy kryminologicznej. Nie wyraził przeciwieństwa skruchy, nie przeprosił pokrzywdzonej, zaś w postępowaniu przygotowawczym usiłował zacierać ślady popełnionego przestępstwa poprzez nakłanianie innej osoby do usunięcia zapisów obrazu monitoringu i jakby było tego mało w czasie czynu wyróżnił się swoim zachowaniem i na domiar tego działał wspólnie z osobą nieletnią, która to na dodatek była jego młodszym bratem (B. A.).

Wniosek

uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi

zasadny

ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
uchylenie warunkowego zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności i związanych z nim rozstrzygnięć akcesoryjnych w postaci kary grzywny oraz środka probacyjnego informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>W stosunku do osoby oskarżonego Ł. A. brak było podstawy faktycznej do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Takie zawieszenie jest dopuszczalne tylko w przypadku wystąpienia szczególnie uzasadnionego wypadku, a który to wypadek w rzeczywistości nie wystąpił. W tym przedmiocie oceny sądu a quo okazały się nietrafne. Uzasadniając bowiem swoje rozstrzygnięcie sąd in meriti powołał wyłącznie okoliczności wymienione w art 69 § 2 kk, a które to miały pozytywne scharakteryzować postawę oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz jego zachowanie się po popełnieniu przypisanego mu przestępstwa. Rzecz jednak w tym , że zgodnie z treścią art. 69 § 4 kk skazanie za występki o charakterze chuligańskim na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania wymaga wystąpienia obok okoliczności, o których mowa w art. 69 § 2, także okoliczności szczególnych. Okoliczności szczególne w tym przypadku powinny świadczyć albo o nasileniu okoliczności określonych</p>	

w art. 69 § 2 kk w stopniu przekraczającym potrzeby wymagane do zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary wobec sprawcy występku bez charakteru chuligańskiego, albo przemawiać za warunkowym zawieszeniem z punktu widzenia potrzeb społecznego oddziaływania kary. Tego rodzaju okoliczności w sprawie niniejszej nie wystąpiły, a przynajmniej w takim naślinieniu, które przekraczałyby potrzeby wymagane dla sprawcy występku zwykłego (niechuligańskiego).

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiąźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąźle o powodach uchylenia		

1.1.8. <i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>	
1.10. <i>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Rozstrzygnięcie o zasądzeniu na rzecz oskarżycielki posiłkowej poniesionych przez nią kosztów zastępstwa procesowego przed sądem odwoławczym uzasadniały przepisy art 627 kpk w zw. z art 635 kpk w zw. z art 634 kpk. Przepis art 627 kpk stanowi bowiem, że w razie skazania sąd ma obowiązek zasądzić od oskarżonego (skazanego) wydatki poniesione przez oskarżyciela posiłkowego. Przepis ten poprzez art 634 kpk ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu odwoławczym, jeżeli dojdzie do zmiany wyroku na niekorzyść oskarżonego. Ponieważ uchylenie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności jest dla oskarżonego Ł. A. orzeczeniem niekorzystnym oskarżony został zobowiązany do zwrotu poniesionych przez oskarżycielkę posiłkową wydatków zastępstwa adwokackiego w wysokości stawki minimalnej, wyliczonej wg. przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (§ 11 ust 2 pkt 4), a to dlatego, że reprezentujący oskarżycielkę posiłkową pełnomocnik na rozprawie apelacyjnej wniósł o zasądzenie wydatków wg. norm prawem przepisanych.
IV	Rozstrzygnięcie o zasądzeniu od oskarżonego kosztów sądowych należnych Skarbowi Państwa uzasadniały przepisy art 627 kpk w zw. z art. 635 kpk w zw. z art 634 kpk w zw. z art. 2 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych w zw. § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003r. w sprawie wysokości i sposobu

obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym.

PODPIS

/-/ Na oryginale właściwy podpis.

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności		
1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------